

Projekt ustawy, zmieniony przez Senat, mający na celu ustanowienie cyfrowego wieku pełnoletności i zwalczanie nienawiści w internecie

Artykuł 1

Art. 1 ustawy nr 2004 -575 z dnia 21 czerwca 2004 r. w sprawie zaufania do gospodarki cyfrowej został uzupełniony o następujący akapit:

„ Internetowa usługa mediów społecznościowych oznacza każdą platformę służącą użytkownikom końcowym do łączenia się i komunikowania ze sobą, udostępniania treści oraz odkrywania innych użytkowników i innych treści na wielu urządzeniach, w szczególności poprzez rozmowy online, publikacje, filmy wideo i rekomendacje”.

Artykuł 1a

W art. 6 część I ust. 7 akapit trzeci ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. wprowadza się następujące zmiany:

(1) Po wyrazie: „człowieka” dodaje się słowa: „w celu reprezentowania, prywatności i bezpieczeństwa osób oraz walki z wszelkimi formami szantażu i nękania”;

(2) Po pierwszym wystąpieniu odniesienia: „24”, jego koniec otrzymuje brzmienie: „oraz w art. 24a i 33 ustawy z dnia 29 lipca 1881 r. o wolności prasy oraz art. 222-33, 222-33-2-1 do 222-33-2-3, 223-1-1, 225-4-1, 225-4-13, 225-5, 225-5, 225-6, 226-1, 226-2-1, 226-2-1, 226-8, 226-21, 226-22, 227-23, 227-24, 312-10 do 312-12 oraz 421-2-5 kodeksu karnego.”

Artykuł 1b

Po art. 6 ust. I ust. 7 akapit czwarty zdanie pierwsze wspomnianej ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. dodaje się zdanie w brzmieniu: „ Udostępniają swoim użytkownikom komunikaty dotyczące zapobiegania nękanii określone w art. 222-33-2-2 kodeksu karnego oraz informują osoby zgłaszające o dostępnych strukturach wsparcia, aby pomóc im w radzeniu sobie z nękaniami w internecie.”

Artykuł 2

I. – Po art. 6-5 wyżej wymienionej ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. dodaje się art. 6-7 w brzmieniu:

„ Artykuł 6-7. – I. – Dostawcy internetowych usług mediów społecznościowych działający we Francji odmawiają małoletnim poniżej 15 roku życia rejestracji w usługach, chyba że zezwolenie na to zostało udzielone przez jednego z posiadaczy władzy rodzicielskiej nad małoletnim. Uzyskają oni również, na tych samych warunkach i tak szybko, jak to możliwe, wyraźną zgodę jednego z posiadaczy władzy rodzicielskiej w odniesieniu do kont już utworzonych i posiadanych przez małoletnich poniżej 15 roku życia. W momencie rejestracji

przedsiębiorstwa te przekazują użytkownikom 15 roku życia i posiadaczom władzy rodzicielskiej informacje na temat zagrożeń związanych z korzystaniem z technologii cyfrowych i środków zapobiegawczych. W momencie rejestracji przekazują również użytkownikom poniżej 15 roku życia jasne i dostosowane informacji na temat warunków korzystania z ich danych oraz ich praw do „przetwarzania danych i swobód obywatelskich”.

„ Jeden z posiadaczy władzy rodzicielskiej może zwrócić się do dostawców internetowych usług mediów społecznościowych o zawieszenie konta małoletniego poniżej 15 roku życia.

„ Przedsiębiorstwa, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, uruchamiają system monitorowania czasu korzystania z ich usług przy rejestracji osoby niepełnoletniej i regularnie informują użytkownika o tym czasie za pomocą powiadomień.

„ W celu weryfikacji wieku użytkowników końcowych i autoryzacji posiadaczy władzy rodzicielskiej, dostawcy usług mediów społecznościowych korzystają z rozwiązań technicznych zgodnych z repozytorium opracowanym w tym celu przez organ regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej, po konsultacji z francuskim organem ochrony danych.

„ II. – W przypadku stwierdzenia, że dostawca usług sieci społecznościowej nie wdrożył certyfikowanego rozwiązania technicznego w celu weryfikacji wieku użytkowników końcowych i upoważnienia posiadaczy władzy rodzicielskiej do rejestracji małoletnich poniżej 15 roku życia, prezes organu regulacyjnego ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej, za pomocą wszelkich środków odpowiednich do ustalenia daty otrzymania, wysyła temu dostawcy powiadomienie o podjęciu wszelkich niezbędnych środków w celu wypełnienia obowiązków określonych w niniejszym artykule. Dostawca ma 15 dni od daty wezwania do usunięcia uchybienia na przedstawienie swoich uwag.

„Po upływie tego terminu prezes organu regulacyjnego ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może skierować sprawę do Prezesa Trybunału Sprawiedliwości w Paryżu w celu nakazania dostawcy wdrożenia zgodnego z przepisami rozwiązania technicznego.

„ Nieprzestrzeganie przez dostawcę usług mediów społecznościowych obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu podlega karze grzywny nieprzekraczającej 1 % jego światowego obrotu za poprzedni rok obrotowy.

„ IIa (nowy). – Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do encyklopedii internetowych o charakterze non-profit i niekomercyjnych katalogów edukacyjnych i naukowych.

„ III. – Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu określa dekret Rady Państwa, po konsultacji z francuskim organem ochrony danych”.

Artykuł 3

I. – (skreślono)

II. — Art. 6 pkt VI ust. 1 akapit pierwszy ww. ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. uzupełnia się słowami: „w terminie 10 dni od otrzymania wniosku lub, w przypadku pilnej potrzeby wynikającej z bezpośredniego ryzyka poważnej szkody dla osób, w terminie 8 godzin”.

Artykuł 4

W ciągu roku od ogłoszenia niniejszej ustawy rząd przedkłada parlamentowi sprawozdanie określające konsekwencje korzystania z platform, nadmierne informacje i narażenie na fałszywe informacje na temat zdrowia fizycznego i psychicznego młodzieży, zwłaszcza małoletnich.

Artykuł 5

(skreślono)

Artykuł 6 (nowy)

I. – Niniejsza ustawa wchodzi w życie w terminie określonym w dekrete, który nie może być dłuższy niż 3 miesiące od daty otrzymania przez rząd odpowiedzi Komisji Europejskiej umożliwiającej mu uznanie notyfikowanego systemu prawnego za zgodny z prawem Unii Europejskiej.

II. – W drodze odstępstwa od ust. I:

(1) Artykuł 6-7 akapit pierwszy zdanie drugie ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu do gospodarki cyfrowej wchodzi w życie po upływie 2 lat od daty wejścia w życie, o której mowa w ust. I niniejszego artykułu;

(2) Artykuł 6-7 ust. II wyżej wymienionej ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. wchodzi w życie po upływie roku od daty wejścia w życie, o której mowa w I niniejszego artykułu.